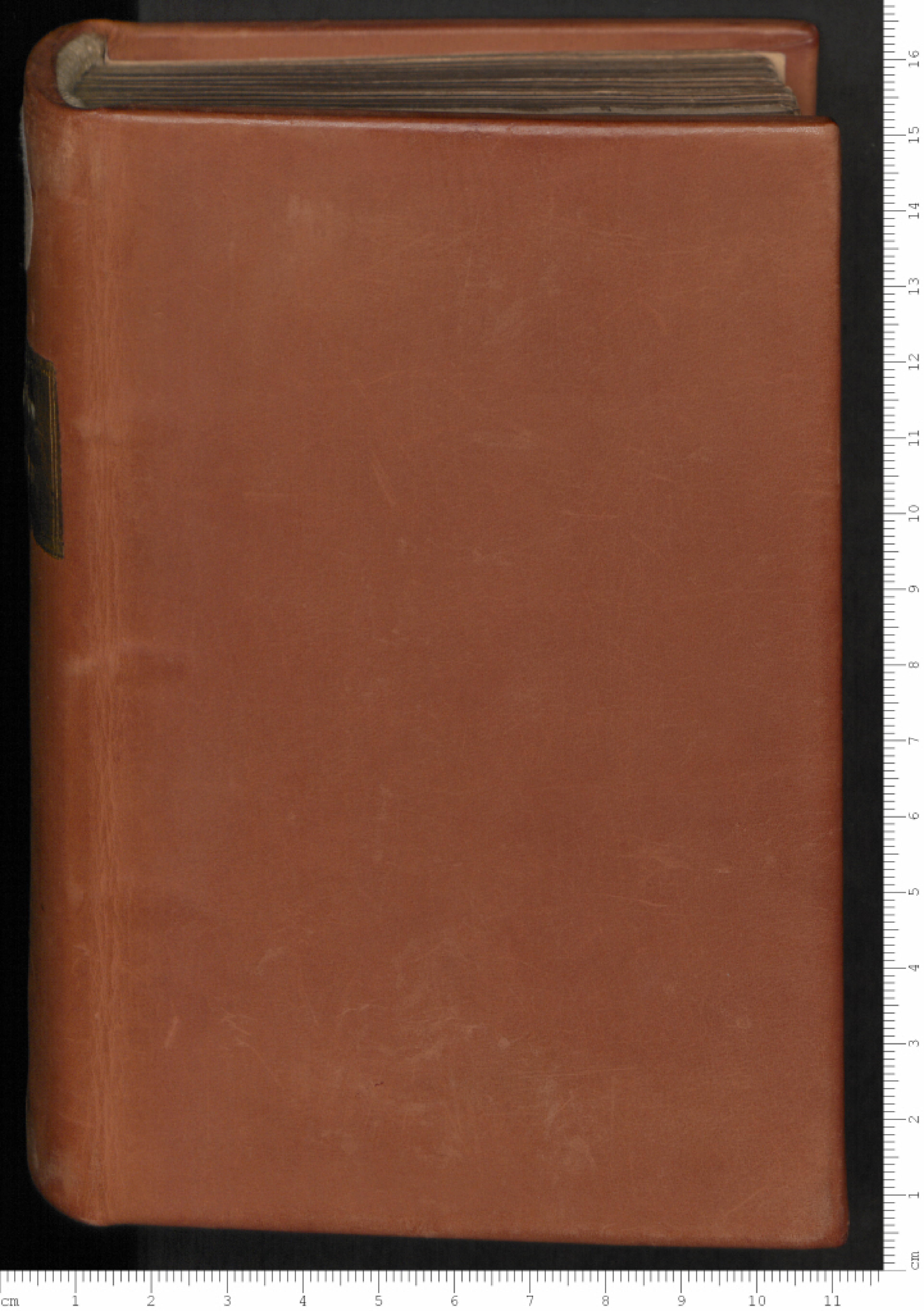
OEx v
391

EXEMPLA
S. SCRIPTURÆ

OE XV 391

Expositio canonis misse. Te igitur cle

mentissime pater per ihesum

BIBLIOTHEQUE
SAINTE
GENEVIEVE

¶ Expositio canonis misse a domino odone cameracensi episcopo edita.

q
Uia dignū et iustū est nos agere tibi grās. (Te igit̄ clemētissime pater per ihesū xp̄z filiū tuū dn̄m nostrū supplices rogamus) Etiā sacrificiū laudis acceptari: vt laudes vocum substātiale seq̄tur sacrificiū (Rogamꝰ ꝛ petimus) Rogatio ostēdit huīilitatē. petitio cōfidēciā. quia qui aliquid īplorat: huīilitatē debet ostēdere. et de īpetratiōe cōfidere. Itaqꝫ supplices rogamus. cō fidētes petimus. Un̄ scriptū ē. Petat a dn̄o nichil hesitās. qui enim hesitat: silis est fluctui maris Et iterꝫ. Quicq̄ credentes pecieritis: accipietis) Uti accepta hēas) Acceptaīd ē grata. ꝛ placita hēas accepta habeas culpis nr̄is data venia nō offēsus īmo nr̄a deuotiōe placatus (Et benedicas) Benedicas mltiplicādo grām: benedicas augēdo dignitatē. imo cōuertēdo ī excellētissimā īmortalitatis et incorruptōis creaturā (Hec dona) Hec dona q̄ tibi donamꝰ vt tibi maneāt ꝑ tuā bn̄dictioēz firmata Hec dona q̄ tibi donamꝰ: vt apud te cōsistāt. per tuā bn̄dictioēz īcorrupta. Hec dona que tibi donamus: vt deus tibi fiant assūpta. siquidē verbū caro factū ē (Hec munera) Hec mūera. Solemꝰ illos mūerare a q̄bꝰ aliq̄d molimur obtinē. Hec mūera q̄bus ī pane terreno ſmuēramꝰ: vt obtineamꝰ ſide

celestē. Hec mūera. q̄bus ī corporali cibo te mūe-
ram⁹: vt īde alimētū celeste cōsequamur. Hec mu
nera: q̄bꝫ te muneramus in substācia panis ꝛ vini:
vt ꝑcipiam⁹ inde corpus ꝛ sāguinē xp̄i(Hec sācta
sacrificia illibata) Scā: q2 deo oblata Jllibata. q2
adhuc ītegra ꝛ ītacta. Nec̄ eñ ꝯtīgi debēt donec
sūpserit vim sp̄ūalē: ꝛ conuersa fuerint in xp̄i cor
pus ꝛ sanguinē. Nā prius sumpta: corpus tantum
pascerent. aīe nichil ꝯferrēt. Uñ quidā supiorıbꝫ
adiūgūt qđ sequitur sic distinguēdo. Jllibata ipri-
mis. i. intacta primū quousq̄ diuina benedictione
mutata. ad salutē sumāł aīe ꝛ corporis. Ex hoc v̄-
bo āmonemur vt apposit⁹ panis īteger sit: ꝛ nulla
fractionis lesura violat⁹ (Jmp̄mis q̄ tibi offerim⁹
ꝑ ecclesia tua scā catholica) Jmprimis qđ superi
oribus iūgił scđm p̄dictū sensū. Jūgitur eciā infe-
rioribus significādo q̄ offeram⁹ hostiā. Primū ꝑ
tota ecclesia catholica. deide pro aliis q̄ sequūtur
(Quā pacificare) ab hostib⁹ visibilib⁹ ꝛ īuisibilib⁹
vt nec hoīꝫ ꝑsecutiōibus cōculcetur. nec īstictu de
monū crimibꝫ polluał (Custodire) ī ipsa pace(Ad
iuuare) Ne scismatibꝫ vllis ꝛ heresib⁹ diuidał. sꝫ in
vnitate sacramētoꝝ ꝛ catholice fidei in oībꝫ tota
adiuueł ecclia (Et regē digneri toto orbe terraꝝ)
Ut in suis ꝯsiliis. disputatiōibꝫ. iudiciis. decretis.
institutis. actiōibꝫ. nullo decipiał errore. sꝫ in oībꝫ
tuo ducał moderamie (Una cū famulo tuo papa

nr̄o. ⁊ antistite nr̄o. ⁊ rege nr̄o. ⁊ oībꝫ orthodoxis
atq̄ catholice ⁊ aplīce fidei cultoribꝫ(De toto de
scēdit ad partes: vt cū ī primis ꝓ tota ecclesia fiat
orō: postea de singl'is solliciti sim⁹. sicut supius oñ
dim⁹: cū de eo qđ dictū ē ī primis loq̄remur. qđ scz
supioribꝫ diuerso sēsu iūgebat ⁊ īferioribus. Alio
naq̄ tota ecclesia eget regimine. alio singl'e eccle
sie: et alio singl'i hoīes. Alia cura rebus exhibēda
publicis alia priuatis. In tribus psōis ꝓ q̄bus orā-
dū proposuit: hoc obseruādū videtur. vt pro papa
et rege orēt episcopi. ꝓ papa vero et antistite rege
reliqui presbyteri(Orthodoxis) i. vita et doctri-
na recte gloriosis. quoꝝ fama recte dilatatur ī po
pulo. merito vite ⁊ doctrine non tantū fidē haben
tibꝫ(Fidei cultoribus) Aliud est em̄ fidē habere. a
liud fidem colere. Fidem colit qui studet et intēdit
secundum fidem viuere: cum multi fidem habeant
qui hoc non faciunt.

p Rima periodus hucusq̄ protensa
pro tota ecclesia: ⁊ omnibus fidei cultori
bus orat. Secunda que hic incipit pro presenti
bus se accingit: qui sancti sacrificij astipulatores
assistunt et cooperatores.

Memento dñe famulorum famularumq̄ tuarum
et oīū circunstanciū) idest memēto eorum quidem
quos supra posui. i. oīm catholice fidei cultorum.
tā masculoꝝ q̄ feminarū. ⁊ oīm circunstanciū: scz

qui corporaliter assūt sctōꝝ coopatores misterio
rū. Necꝫ eñi tanta sufficio sacramēta cōfitere nisi
collecte multitudinis adiutus orōe quā prius eciā
hortatus sū ad orōes dicendo. Orate fratres. Et
sicut pria periodus a toto descendit ad ptes: ita se
cunda que ab vniuersali ꝓcedit a particulari oēs
famuli famulecꝫ vniuersaliter p̄cedūt. oñes vero
circunstantes particulariter. ꝛ ne p̄ntibꝫ intersint
aliquid fidei p̄uaricatores et vitiose vite: subiūgit
(Quoꝝ fides tibi cognita ē: et nota deuotio) idest
qui ꝓbate fidei sūt. et religiōis vł deuotiōis apud
te Cognoscere eteñi dei approbare ē Aliī. Memē
to dñe famuloꝝ famularūqꝫ tuarum. Et quia con
sequens in quibusdā codicibꝫ inuenitur. N. littera
aliquorum fieri memoriā nominatim significatur
Vñ quidā vsū tenent hoc in loco memorādi quos
cariores habent consequenter subiūgentes ꝛ oīꝫ
circunstanciū vt facta memoria carorū absēcium:
fiat et astancium: et oīm circunstancium. Cum pri
mitus sine collecta misse nō fierēt. Postea mos in
oleuit ecclesie solitarias: ꝛ maxie in cenobiis fieri
missas. Et cum non habeant collectam vllam qua
pluraliter salutent. nec plures possūt mutuare sa
lutatōes cōuertunt se ad ecclesiā dicētes se i eccle
sia ecclīā salutare. et i corpore ecclie totū corpus
alloqui. et virtute tocius coronis in ecclesia cōfici
sctā misteria per grām dei. nec alicubi quemquā fi

deliū qui viuitico℞ nō fiat ꝑticeps ꝛ coopator ſa=
cramēto℞:dū in ecclīe corpore adhēt capiti velut
vtile mēbrū. Secundū quē ſenſū in hoc loco circū
ſtantes. accipiūtur oēs vbiqꝫ fideles qui in vnitate
tocius corporis. ꝛ ſibi adherēt īuicē ꝛ ſūmo capiti
vt qcqd boni fiat ī toto corpore ab illo nullomō ſit
alienus qſqs ab ipo corpore non eſt diuiſus. Sed
oē bonū cuiuſlibet mēbri ſalubrē ſuccuꝫ miniſtret
oībus totū corpus vegetēte ſpū dei. et hoc modo
repetitur ofo que prius facta ē pro omibus catho
lice fidei cultoribꝫ. ſolitarijs dicentibꝫ frequentet
iterandas orōes. vt vl' ſaltē īportunitate vincatur
deus(Quo℞ tibi fides cognita ē ꝛ nota deuotio)
i. ideo dñe memēto circunſtanciū oīm: ſcꝫ fidelium
quo℞ vl' fides tibi cognita ē. ꝛ nota deuotō. ſic ſo
litarij hūc locū intelligūt(Pro qbꝰ tibi offerimus
vel qui tibi offerūt) Nō ſolū ſacerdotes ꝛ clerus q̇
ſcdꝫ diuerſos gradus diuinis occupāt officijs: offe
runt ſed eciam audientes qui votis et orōibus aſſi
ſtunt cooperatores. et oſculo pacis coīcant: tanq̄
cōfirmātes quod actū ē (Hoc ſacrificium laudis)
Uere laudis ē diuine h̄ ſacrificiū ſicut ī hoc officio
teſtati ſumus. Dignū et iuſtum: ꝛ equum eſſe: et ſa
lutare deo patri grās agere ꝛ cum laudibus āgeli
cis precati ſumus voces admitti. pro ſe ſuiſqꝫ oībꝫ
Pro nobis offerimus qñ h̄ ſacrificio poſcimꝰ deū
habere. et tutorē cōtra pericula corporis et aīe. et

propiciū ad obtinēdos successus bonos: in vtraq̧
pte pro nr̄is oībus qn̄ oramus pro amicis nostris
et rebus. Supplicam⁹ enī ꝓ pace amicorū quādo
sunt in bello. pro tranquillo reditu qn̄ sunt in itine
re. pro sanitate si ī infirmitate decūbūt. pro cōuer=
sione si pu̇erse viuūt ⁊ ecōtra alias incōmoditates
vt adiuuāte deo euadant. ꝓ reb⁹ nostris frequēter
in libris missalibus inuenimus orōes. Oramus tē
pore sacrificij cōtra incēdia pro locis nr̄is. ⁊ cōtra
nimiā aeris siccitatē: vel tēpestatē. ꝓ fructibus no
stris. contra pestem ꝓ aīalibus nostris. cōtra alia
dāna. ꝓ rebus alijs. Habem⁹ secūdū apostolū in
xp̄o consolationē presentis vite et future (Pro re
dēptione aīarū suarū) Hoc enim solū sacrificium
quo redimi possumus: cui⁹ bonū sufficit cōtra no=
strū malū. ⁊ quod magis ē bonū q̄ꝫ peccatū nostrū
sit malū. ⁊ idō maiori p̄cio redimit nos a malo nr̄o
(Pro spe salutis ⁊ īcolumitatis sue) Hoc sacrosā
ctū sacrificiū nō solū liberat nos a malis: sꝫ eciā ac
cumulat nos bonis. nō solū eripit nos a penis: sed
eciā gaudia auget salutis ⁊ īcolumitatis. salutis īq̄
eterne aīaꝝ. Incolumitatis. i. icorruptiōis perpe
tue corporū et hec ē ꝓ qua offerimus tā preciosū
munus (Tibiq̧ reddunt vota sua) Offerēdo sacri
ficium laudis reddunt tibi vota sua. Alter forsitā
vota sua non redderēt: nisi tale sacrificiū offerrēt.
adiuuātur sacrificij virtute: vt vota queāt reddere

Difficile.ē ꝯprimere vicia. v̓tutes ī habitū trahe=
re sꝫ vt vota reddere queāt sācti deo necesse habēt
roborari sacrificio potēti (Eterno deo viuo ꝛ v̓o)
Ad differenciā falsorū deorū ꝛ insēsibiliū quibus
gētes frustra soluebāt vota (Cōmunicātes) Tibi
offerūt sacrificiū laudis. tibiqꝫ reddūt vota coicā=
tes. extra coionē nāqꝫ non est locus offerendi deo
veri sacficij: vel vota soluēdi (Et memoriā venerā
tes) Aliť eīn gratū deo ñ offerim⁹ sacrificiū. aliter
deo vtiliter vota ñ soluim⁹: nisi memorā sctōꝝ ve=
neremur. Qui eī sctōs. i. mēbra xp̄i ñ honorat: nec
xp̄m qui caput est honorare potest. ꝛ qui non ho=
norat filiū: non honorat patrē qui misit illum. Ho
noremus ergo caput in mēbris: deū in sctis suis vt
eorū meritis precibusqꝫ in omnibus protectionis
diuine muniamur auxilio (Jmprimis gloriose sēp
virginis marie genitricis dei. ꝛ dn̄i nr̄i iesu xp̄i. sed
et btōꝝ apostoloꝝ ac martirū tuoꝝ Petri/pauli/
andree/iacobi/iohānis/thōe/iacobi/philippi/bar
tholoēi. mathei/symōis et thadei. lini/cleti/clemē
tis/sixti/cornelij/cypriani/laurēcij/grisogoni/io=
hānis ꝛ pauli. cosme ꝛ damiani. et oīꝫ sctōꝝ tuoꝝ.
quoꝝ meritis p̄cibusqꝫ concedas vt in oībus pro=
tectionis tue muniamur auxilio p xp̄m (Jn vene
ratione sctōꝝ hec ratio custodienda ē. vt primū et
sup oēs btā dei genitrix honoretur. Secūdo apo
stoli. Tertio martires: inde alij scti oēs) Hāc igi=

tur oblatōez) Quia h̄ sacrificiū tibi offerim⁹ in cor
pore ecclesie coīcādo: et memoriā sāctorum vene=
rādo. igr̄ hāc oblatōez precamur vt placatus acci
pias vt scz si pctīs nr̄is ꝑpedimur: coīone saltē sctē
ecclie et sctōꝝ tuoꝝ veneratōe placeri ad accipi=
endū qd̄ tibi offerimus sacrificiū. Seruitutis nr̄e)
Idest cleri qui tibi secūdū acceptos gradus in hac
oblatōe sacrificij seruim⁹ (Sed ꝛ cūcte fāilie tue)
i. toci⁹ assistētis collecte. Solitarij suple itelligūt
seruitutis nr̄e. i. mei cum discipulo meo sz et cūcte
familie tue i. tocius ecclie (Quesumus dn̄e vt pla
catus accipias. diesq̄ꝫ nr̄os in tua pace disponas.
atq̄ꝫ ab eterna dānatōe nos eripi. ꝛ ī electoꝝ tuoꝝ
iubeas grege nūerari. per xp̄m) Diesq̄ꝫ nr̄os ī tu=
a pace disponas Signāter posuit tua. Est eñ pax
mūdi. ē pax dei. Pax mūdi inutilis ē. pax dei salu=
bris. pacē cōstituit mūd⁹. vt libere liceat vti volup
tatibz. pacē dat sctīs deus: vt mādatis intēti diui=
nis secure studeant v̄tutibz. In sup̄ioribz periodis
p̄ma scz et scd̄a: orauimus maxime ꝓ ecclia: pro
dei cultoribus. pro astante collecta. Hec tercia pe
riodus quā īgredimur maxie occupat̄ circa sacrifi
ciū vt fiat ꝑfectū. ꝛ ī aliā mutet̄ substāciā īmortalē
et īcorruptā (Quā oblatōez tu de⁹ ī oibz bn̄dictā.
ascriptā/ratā/rōabilē acceptabilēq̄ꝫ facē digner(is)
In oibz bn̄dictā Benedictā gloria: vt gloriosa fiat
Bn̄dictā īmortalitate. vt īmortalis fiat Bn̄dictam

incorruptōe: vt icorrupta fiat. Benedictā diuinita
te: vt deus fiat. Trāsit ad ptes a toto. vt vniuersa
lis bn̄dictōis ptes īpcet hostie cui vniuersā bn̄dic-
tionē sūat īpcatus. ⁊ cū pri⁹ posuerit in oībꝫ bene
dictā: pticulariter subiūgit ascriptā: et ratā ⁊ rōa-
bilē: ⁊ acceptabilē que sūt ptes oimode bn̄dictōis
(Ascriptā) Scim⁹ qꝛ in trinitate q̄ deus ē: fili⁹ sit
splēdor paterne glorie ⁊ figura substācie ei⁹. Qui
igit figura ⁊ imago ē pr̄is: patrē imaginat ⁊ affigu
rat. quasi sculptura q̄dā: vel scriptura ī qua pater
splēdet i. plāe apparet vt recte fili⁹ dicat splēdore
ei⁹. Est ergo pr̄ isculpt⁹ atqꝫ īscript⁹ filio. cui⁹ fili⁹
figura ē ⁊ imago. vt fili⁹ sit ei⁹ scriptū quē sibi hꝫ ī
scriptū. aliter fili⁹ dr̄ scriptū q̄ hꝫ ī se forāꝫ oīꝫ reꝝ
Sic ei oīa creata sūt: vt diuini v̇bi fore digesserūt
nec aliter i effēcta ꝓdierūt q̄ ī v̇bo sūmo forme dic
tauerūt. Nō sūt ibi aliud forme. aliud ipm v̇bū vbi
nichil ē aliō ⁊ aliud. sꝫ oīa sūt idipsū. vt q̄uis fora-
rū diuersitas ītelligibiliter ibi subluceat: nō sūt tn̄
oīa nisi vnū. ⁊ ipꝫ v̇bū. q̄uis vbi ē vera ⁊ pfecta vni
tas: ibi tn̄ sm̄ creatas res q̄dā apparet diuersitas:
sicut ē. Semel locut⁹ ē de⁹. in psalmo ꝓpheta duo
itellexit ī vno v̇bo/ Vn̄ scriptū ē. Qō factū ē ī ipso
vita erat: factū ē de nihilo. erat tn̄ in verbo factū ē
causabiliter. erat tn̄ eternaliter. erat in sūma arce
factū ē ī re. viuebat ī rōe artificis formaliter: factū ē
in realitate subsistēdi sustācialiter De nihilo ꝓdijt

vt sustãcialiter eẽt qd̃ factũ est. In v̓bo viuebat vt formaliter eẽt añq̃ sbaliter eẽt. Factũ ẽ multiplex verbũ ⁊ simplex In verbo simplici erat quod mul tipliciter factũ ẽ. Mirabilit̃ videt̃ ĩ vno plu ralitas in simplici m̃ltiplicitas videt̃ ⁊ nõ cõp hẽdit̃. põt vi deri:neq̃t explicari. quõ vnũ v̓bũ ĩscriptũ sit oĩbus formis oĩm rerũ. sicut alibi scriptũ ẽ Calamus scri be velociter scribẽtis. Pater ẽ scriba q̇ v̓bo suo ve lociter ĩscribit oĩa. Uelociter scribit. qꝛ alterũ pro altero nõ morat̃. velociter scribit. qꝛ sine mora scri bit oĩa. Est ergo filius dei v̓bũ scriptũ. ſꝫ ⁊ corpus assũptũ. recte dr̃ scriptũ. Sicut eñ vox transitoris scribit̃ vt q̇ p se fugit scripto remaneat. sic corrupti bile a deo scribit̃ cũ ĩ ĩcorruptũ trãsit. vt qd̃ corrup tibile trãsitoriũ erat: scripto ĩcorruptõis pmaneat Sic ergo corpus xp̃i quoddã scriptũ ẽ qd̃ de carne passibili ĩpassibile factũ ẽ ĩ resurrectiõe. ⁊ de pane terreno quotidie fit celestis sup altare. Si ergo in xp̃o ⁊ v̓bo dr̃ scriptũ. ⁊ corpus eciã nichilominꝰ dr̃ scriptũ. Quid ẽ ascriptũ nisi scripto appositũ: scri ptũ ẽ ergo corpꝰ xp̃i ñ solũ scriptũ: ſꝫ eciã ascriptũ i. scripto appositũ. ascriptũ. i. v̓bo corpus adiũctũ Cũ igr̃ oramꝰ hostiã fieri ascriptã: q̇d aliõ optamꝰ nisi vt q̃ adhuc ẽ panis corruptibilis: fiat substãcia ĩcorrupta. i. de voce fiat scriptũ scripto. i. v̓bo adiũ ctũ. Fac ergo dñe nr̃aꝫ oblatiõeꝫ ascriptã i. scriptã scripto adiũctã. vt p̃ciosi corpꝰ xp̃i fiat v̓bo dei ad

tincto: ꝛ vnitate ꝑsone cõiũcta (Ratã) Ratũ dici⁹ qꝺ certũ ꝛ fixũ hẽm⁹. Fiat ꝙ rata. i. nõ remaneat in stabilis ꝛ mutabũda corruptõe ſ ꝑmanẽs ꝛ fixa fi at in icorruptõe. ꝛ ideo circa! (Rõnabilẽ) Sãguis tauroꝝ ꝛ vituloꝝ ñ sufficit redimẽ nos a pctis Mi noꝛ ẽ ei ad hoiez. ꝑ hoie ꝙ rõali rõabilis hostia suf ficit sola. fiat ergo hostia nr̃a rõabilis Siqdẽ hõ as sũpt⁹ a v̇bo ex aĩa rõali ꝛ huãna carne sub sistit. fi at hostia nr̃a rõabilis: ne offerat irrõabiliter. Qui offert coꝛ habẽs ipenitẽs: irrõnabiliter offert. Si cut cayn recte qꝺ offerẽs recte nõ diuisit. qꝺ emẽ= dari nõ studuit. Vñ scriptũ ẽ. Ad cayn ꝛ ad mũera eius nõ respexit. Nã quẽ de⁹ nõ nouit: nec oblatio nẽ eius recipit. pessimi nãq hostia irratiõabilis est Sicut scriptũ est. Qui nõ audit legẽ: orõ eius erit execrabilis. fiat ergo rõabilis hostia vt rationa= biliter. i. cũ timore et penitẽcia offeramus: vel fiat rationabilis. i. pro rationabili ꝛ recta vel honesta cã. Si qs ei offerat eã vt hostẽ occidere vel rapinã ꝑpetrare queat: rõabilis nõ dicitur offerẽdi causa Jdeo nec acceptabilis ẽ hostia talis. Hostia ergo nr̃a ꝛ merito offerẽciũ ꝛ offerẽdi cã fiat rõnabilis. vt consequẽter etiã acceptabilis (Acceptabilẽq) Nõ potest nõ eẽ acceptabilis q̃ supiores tres spẽs recipit oĩmode bñdictõis. Nõ põt deũ odisse deus sed qꝛ caritas ẽ deus: diligit deũ deus. ꝛ accepta= bilis ẽ hostia deo q̃ deus ẽ. Quid ergo oram⁹ fieri

acceptabilē que nō pōt displicere Nā que accepta bilis ē per se: displicet ꝑ offerēte Pro offerēte re⸗ spuit: que q̄tū sua refert acceptat. Acceptat ꝑ sāc tis. nō acceptat eadē ꝑ ipijs Pios adiuuat: ipios dānat. ꝑijs ꝓdest ad salutē: nocet ipijs ad dānatio nē (Ut nobis corpus et sāguis fiat dilectissimi filij tui dn̄i nr̄i iesu xp̄i) Posuerat genus in oībꝫ bene⸗ dictā. subiūxit quattuor spēs. ascriptā. ratā. rōabi lē. acceptabilēq̄ꝫ. sꝫ hec oīa clausa erāt. minꝰ itelli gebāt. minus placebāt. apuit ostiū. patefecit totū scꝫ vt nobis fiat corpus ⁊ sāguis xp̄i. desinat eē pa nis ⁊ vinū. ⁊ fiat corpus ⁊ sāguis xp̄i. tātū solū cor pus xp̄i ⁊ sāguis ē. hostia in oībꝫ bn̄dicta. ascripta rata. rōabilis. acceptabilisq̄ꝫ (vt nobis corpus ⁊ sā guis fiat. Signāter posuit nobis. i. catholice fidei cultoribꝫ. Nobis. exclusit paganos. exclusit iude⸗ os. exclusit hereticos. nobis coīcātibꝫ: memoriaꝫ sctōꝝ venerātibꝫ. Nō ē eīn locus veri sacrificij ex⸗ tra ecclesiā (Qui pridie q̄ pateret accepit panē in sctās ac venerabiles manus) Accepit panē adhuc panē nondū carnē) Et eleuatis ocl'is in celū ad te deū patrē suū oīpotentē: tibi gracias agēs benedi xit (Idest corpus suum fecit qui prius erat panis: benedictione factus est caro. mō caro. ante panis O miraculū: frāgebatur inter digitos: sedēs icolu mis inter discipulos (Fregit) Erat integer ⁊ diui debatur in partes. In manibus tenebat sepsum. ⁊

de manibz porrigebat se discipulis edēdū. Hoc si gnificabat dauid qn̄ secundū aliam translationem coram achia rege. ie ī suis manibz ferebat. sic quo tidie xp̄m in altari cōsumimus et permanet. man ducamus. ⁊ viuit. atterimus dentibz: ⁊ integer est cōsumimus. manducamus. et atterimus. nō tantū specie sȝ re: non solū forma: sed substancia vt miro mō cōsumatur permanēs. atteratur incorruptus distribuat̄ īdiuisus. Sicut post resurrectionē pal= pandū tribuit sp̄ale corpus: cū simili ꝯtrarietate non sit palpabile quod est sp̄uale: nō sit spirituale quod est palpabile. In specie eñ ⁊ sapore panis ⁊ vini: manducemus ⁊ bibimus ip̄aȝ substāciam cor poris ⁊ sanguis xp̄i. sub eisdem qualitatibus: mu= tata substancia. nec sub figura ⁊ sapore substancie p̄oꝝ fctā sit vā substācia xp̄i carnis ⁊ sāguis (De dit disciplis suis dicēs: accipite ⁊ manducate ex h̄ oēs Hoc ē eñ corpus meū) Accepta bn̄dictiōe pa tet q̄ panis factus sit corpus xp̄i. Non eñ post be nedictionē dixisset Hoc est corpus meū: nisi ī bene dicto e fieret suū corp⁹ (Simili modo postq̄ cena tū est. accipiens et hunc preclarū calicem) Si xp̄s cū accepit calicem cene: dr̄ hunc accepisse. Unus ergo calix est. hic et ille. nisi eñ vn⁹ sit: dici nō pōt in illo hunc accepisse. Est ergo vn⁹ ecīā quando in altari manibz accipit̄ vt bn̄dicatur. ⁊ necdū sāguis est sed adhuc vinū propter vnitatem fidei et illius

cui scꝫ ꝛ ĩ cuius honoꝛe fideliter offertur. Ea eñ fide accipit quotidie benedicẽdũ vt mõ fiat quod tũc futur⁹ erat. Et qꝛ hec fides vna ẽ ĩ tota ecclesia. ꝛ ille vnus cui tũc ꝛ mõ offert. ideo ꝛ calix cũ accipitur eciã añ diuina verba vnus ẽ. sicut ꝛ oĩm ecclesiarum altare dr vnũ. qꝛ in eo secũduꝫ vnam fideꝫ vnũ dominici coꝛpoꝛis offertur quotidie sacrificiũ (Pꝛeclarum) Pꝛeclarum dicit caliceꝫ ad huc vini. vl' ꝙ stati fiet pꝛeclarus quando sãguis erit. Sicut scriptũ est. Calix me⁹ ĩebꝛiãs ꝙ pꝛeclarus ẽ. vel ad ꝯparationẽ eius quẽ obtulit melchisedech. ꝛ ceteroꝝ veteris testamẽti. vl' ꝓpter pꝛeclarã eius maiestatẽ: cui offertur. Uñ ꝛ in sequẽtibus dr. Offerimus p̄clare maiestati tue (Calicẽ) Metaphoꝛice. idest qδ cõtinet pꝛo eo qδ cõtinet idest vas ꝓ liquoꝛe vini ꝛ aque (In sctãs ac venerabiles manus. Itẽ tibi gr̃as agẽs bñdixit) idest sãguiẽꝫ suũ fecit (Dedit discipulis suis dicẽs. accipite et bibite. ex hoc oẽs. Hic est eñ calix sãguis mei) Intrãsitiue dictũ ẽ. ꝛ est alleoteta figura. casus ꝓ casu Calix sãguis mei. ac si diceret. calix. s. sãguis meus. Similiter hic patꝫ ꝙ bñdictione factus fuerit sãguis. Ad benedictionẽ eñ pꝛemissã subdit. Hic ẽ calix sãguis mei (Noui eterni testamẽti) Nouum eñ euãgelij testamẽtuꝫ ineternum ꝯfirmauit sãguie moꝛtis sue. Sic abꝛahã oblatis ouib⁹ ꝛ bob⁹ cũ abimelech ꝛ phitol pꝛĩcipe mili-

cie. pcussit quinqꝫ oues ⁊ boues. pcussit ī fedus. vt sāguine aīalium ⁊ morte: fedus confirmaretur. et iacob fugiēs ī galaad. facto iuramēto cū auūculo suo laban īmolauit victimas: vt sāguīe victimarū fedus iuramēti confirmaret̃. Et moises vt confirmaret testamētū quod accepit in synā victime sanguinē aspsit ysopo in totū populū et tabernaculū Nisi enim intercedente morte: testamentum non valet (Misterium fidei) Pertinet enim ad fidem catholicā credere post benedictionē esse vinū ⁊ sāguinē. vt īfidelis sit qui hoc non crediderit. Itē dr̃ misteriū qd̓ sensibus tegitur occultū. sicut veritas sāguīs ī saporevini latet ⁊ ī specie. Calix ergo altaris ē misteriū fidei qꝛ sub figura ⁊ sapore vini occl̃tus credit̃. verus sāguis est misteriū fidei. qꝛ quod credit̃: sēsibilibus q̇busdā obtegit̃. Nā ver⁹ sāguis creditur: quod vinū visu sentitur et gustu: est fidei misterium. quia quod fides credit intus est occultū. ītus ē verus sāguis vera fide. exterius ē falsū vinū v̓a specie. mētit̃ vinū ⁊ nō ē. non apparet sāguis ⁊ ē. sēsus decipit̃ qualitate. certa tenet̃ fides rei veriate. Ideo qꝛ sāguis dr̃ fidei misteriū. qꝛ sāguinē fides credit ītus occultū. Apertū est qd̓ sētitur: occultū ē quod creditur. et sic quod occultū est: fidei est. sicut quod patet sensui est: ergo sāguis ē misteriū fidei siq̇dē occult⁹ ptinet ad fidē (Qui ꝓ vobis et pro multis effūdetur ī remissionē peccatorum)

Pro vobis scз pñtibз. ꝑ mltis. paganos ⁊ iudeos discernit: et falsos xp̄ianos (Hec quocienscūqз fe ceritis: ī mei memoriā facietis) Nā sine hac memo ria nō cōficimus dñici corporis sacramētum. tolle vba xp̄i nō fiūt sacramēta xp̄i. Uis fieri corpꝰ xp̄i et sāguinē: appone xp̄i sermoēз: facit sermo verita tis quod dicit: qз ip̄e dixit ⁊ facta sunt: ipse manda uit ⁊ creata sūt. sine dubio sit īdurata ꝗ xp̄i sermo dicit de creatura Est eñ oīpotēs sermo tuus o ge nitor. fit ergo sermōe xp̄i corpus ⁊ sāguis xp̄i. que quociēs verbo potēti cōfecta sumimus: mortē dñi donec veniat memoraꝰ. ⁊ ne sub his misterijs hec memoria fugiat a nobis: subiūgit (Uñ ⁊ memores dñe nos serui tui) i. qui secūdū gradus cleri accep tos offitio huiꝰ sacrificij deseruimꝰ. vł scōз solita rios: q̇ hoc in pñti ministramus (Sed et plebs tua sctā) Quod ꝑ veneratione huius sacrificij. hic est in pñti deuote collecta. vel secundū solitarios. In vnitate eccłie fideliter vbiqз viuētes (Eiusdē xp̄i filij tui dñi dei nr̄i tā beate passionis. necnō ⁊ ab in feris resurrectōis. sз ⁊ in celos gloriose ascēsionis offerimꝰ p̄clare maiestati tue de tuis dōis) Donū est ad laudē: dādū eciā si nō dek paratum donū est. qḋ dari potest (Ac datis) Datū vero qḋ in alteriꝰ possessionē est iā translatū: qḋ de possibilitate iam prodijt ad actū. qḋ iam possidetur acceptū. Corpꝰ ĝ ⁊ sāguis xp̄i sūt dona a deo nobis parata. Data

sūt que vtiliter dari possūt. Dona sūt nostra: sed in celo collocata in xpo. Data vero q̄ñ fiūt nobis de creatura panis ⁊ vini. Dato q̄ñ sumimus in altari q̄ñ reficimur inde spūaliter. Data in celo. data in terra. Dona apd deū i xpo. data sup altare i sacramēto. Dona i celo nuda et apta. data ī altari tecta sensibilibus ⁊ occulta. tñ hic ⁊ ibi et eadem ⁊ vera (Hostiā purā) Antique veteris legis hostie de irrationabilibz aīalibz carnales erant. squatoribꝰ spurcicie carnalis. nidoribusqꝫ plene. ⁊ deciū ꝯtritōe ī feces ⁊ stercora cōuerse. Hec aūt hostia pura ē. qꝛ q̄uis caro sit vera ⁊ sanguis tñ spūalis est: ⁊ incorrupta. Diuidit ⁊ cōsumi nō potest. consumitur: et īcorrupta manet. teritur. frāgit. illesa et ītegra est Hec hostia caro ē: et nō carnalis. sꝫ incōtaminata lux. et ideo pura. Corpus ē ⁊ nō corporale. sꝫ spūale lum̄. ⁊ ideo pura. Pura mūdās Pura purificās Pura: qꝛ diuina purior luce corporea (Hostiā sāctā) Hostie veteres erāt q̄dē sctē. sꝫ nō p se sctē. sed qꝛ typū gerebāt huius hostie sācte. Jlle iperfecte erāt: et ideo minus sctē. Jsta pfecta: et ideo plene sctā. Jlle dimittebant peccatū vnius ppli. Jsta tollit pctā tocius mūdi Jlla erat tantū remissio: ī hec aūt ē pciū plenū: ⁊ pfecta remissio. Jlle ipetrabāt veniā debiti sīe solutōe: hec reddit debitū plēa recōpensatiōe. Jdeo hec plene et pfecte sancta. Jlle sctē. sꝫ minus: et impfecte (Hostiam īmaculatam)

Idest sie macula culpe. vt pote cõcepta et nata sie pctõ. ⁊ deĩde sie culpa vixit ĩ mũdo. ideo ĩmaculata Nata q̃dẽ ẽ de hũana carne. sȝ sine conditõe propagationis hũane. ideo ĩmaculata est. sine viro de scrã virgine ɔcepta. ideo ĩmaculata est. Concepta sine huão ope: sola virtute diuina: ideo ĩmaculata Nõ eñ põt iniciũ habere culpabile opus qȯ solus deꝰ fecit. et nõ aliꝰ. ideo ĩmaculata. Hoĩs eĩ q̇ sine hũana administratõe solo deo autore creatus ẽ: q̃uis de massa peccatrice: exordiũ nõ possumꝰ culpare: nisi deo velimꝰ pctm̃ ascribere. ideo ĩmaculata causã de pura ab oñi pctõ virgine: creditur natus ideo ĩmaculata. Ex quo eĩ ãgelica salutatõe audiuit gr̃a plẽa credit̃ purificata fide. etiã reliquũ vite custode spiritu sancto vixisse sine oĩ culpa. ab ĩmaculata ergo sũpta ẽ hec hostia. ideo et ipa ĩmaculata. Ex h̃ loco admonemur q̄ panis appositꝰ altari debet eẽ cãdidissimus: ⁊ in quo nullus possit ĩspici neuus. vt h̃ appareat in figura qȯ p̄dicatur in substãtia. vt pura ⁊ ĩmaculata videatur exteriꝰ figura cuius sb̃a dr̃ interius pura: et ĩmaculata (Panem sãctũ vite eterne) Cũ panez audis: noli putare esse qui fuerit añ bñdictionez: ne decipiaris de mutata substãcia propter eandẽ spẽm. priꝰ erat panis: modo ñ ẽ panis: sed sola caro. sȝ panẽ dixit quasi diceret cibum. sicut scriptũ est: Ego sũ panis viuus et panẽ angelorũ mãducauit homo. quomodo panẽ

vite eterne qui sumitur a multis ad dānatōez hui⁹ panis virtus ē fides que operaᷓ per dilectōez. Est enim panis misteriū fidei. sicut de calice dictuz est Sūptus ergo sine fide non proficit. nā si hic panis est misteriū fidei. i. occultū quod sola cernitur fide quid ꝓdest sine fide sumi quod sine fide nō cerniᷓ: oculū perdidisti. quid ceco in archa prosūt diuicie quid ꝓdest diuitias huāne redēptiōis in te recondere quas nō vides oc̄lo fidei perdito. Un̄ scriptū est. Qui māducat ⁊ bibit corpus dn̄i ⁊ sāguinē idigne: iudiciū sibi māducat ⁊ bibit. Nam ille manducat indigne qui māducat sie fide. que per dilectōez operaᷓ. Est ergo hic panis vite eterne. nō his q̇dē qui tantū ore sumūt. sed his qui eciā mente. non q̇ dente premit. sed qui tangit fide. Un̄ scriptum est. noli me tangere: nondū eñ ascendi ad patrē meū ac si diceret. his me maib⁹ tāgere vis corporaliter noli sic: fidē tuā volo. fide me tāge: crede me ad patrē ascēdisse. i. me esse equalem patri (Et calicem salutis perpetue) Quod diximus de pane idē pōt dici de calice. et qd̄ dictū ē vite eterne. et salutis ꝑpetue: idē valet (Supra q̄ propitio ac sereno vultu respicerē digneris et accepta habere. sicuti accepta habere dignat⁹ es mūera pueri tui iusti abel. ⁊ sacrificiū p̄riarche nr̄i abrahe. et qd̄ tibi obtulit summus sacerdos tu⁹ melchisedech sc̄tū sacrificiū. imaculatā hostiā (Finis respicit ad principiū. Su-

pra que i. sanctum sacrificiũ. imaculatam hostiam respicere digneris. ⁊ acceptam hẽre. ac si diceret. supra respicias. et accepta habeas. Ideo qr sãctuz sacrificiũ sũt et imaculata hostia. vt qui de merito nrõ diffidim⁹ maiestate tanti sacrificii adiuuemur Cur oramus patrẽ propiciũ et serenum esse super hanc hostiã et eã acceptam habere. qua nichil habet acceptius. ⁊ quam sẽper propicius respicit: ac serenus. Inde eñ scriptuz est. Hic est filius meus dilectus: in quo bene michi cõplacui. ipsũ audite Sed ad offerẽtes hoc est referẽdũ vt qui pro peccatis terrentur et de se diffidunt: hostiã acceptabilẽ sibi ptendãt. et eius scuto se semper protegentes: sub ea propiciũ patrẽ serenũq; deposcãt. ⁊ ei se acceptos desiderẽt sub ea quã nequaq̃ acceptabilẽ dubitẽt. vt q̃ se pr̃i offerre non audẽt. ne malis irritẽt. Dilectũ filiũ pponẽt vt subeãt: ⁊ sub ei⁹ tutela curie pr̃is itromittãt. Oram⁹ ergo vt acceptabilis hec hostia sit. placeatq; pro nobis vt cũ offerim⁹ qd placz: placet nobis de⁹. Uñ ⁊ exẽpla sanctoꝝ adhibẽt abel iusti. priarche abrahe. sũmi sacerdotis melchisedech. vt sicut eoꝝ sacrificia deus acceptauit ppiciãdo: ita suscipiat hostiã hãc: nr̃i miserãdo Melchisedech sacerdos sũmus dr̃. qr iter sacerdotes illi⁹ tẽporis pcipuus habebat. (Supplices te rogam⁹ ops. iube hec pferri p man⁹ scti ãgeli tui in subliie altare tuũ i ↄspectu diuie maiestatis tue

Sed h̄ mirū ē. quomodo oramus corpus et sāguinem xp̄i ī cōspectu dei ꝑferri. cū scriptū sit. q2 xp̄s sēꝑ assistit vultui patris īterpellās pro nobis. ⁊ legimus ꝙ xp̄s ascendens ad celos super oīa exaltat⁹ ē. sedēs ad dexterā p̄ris. Quomō ergo oramus perferri xp̄m vbi semper ē: s3 superius vultū p̄ris ꝓpiciū ⁊ serenū fieri suꝑ hostiā filij rogauim⁹. nō ꝙ filio suo p̄r possit eē seuerus. s3 vt sub occasione filij: p̄ris ꝓpiciationi nos ingeram⁹ vt ꝓ amore filij misereat̄ nr̄i. ⁊ quasi filiū paruipēdat si pro eo nos nō recipiat. ita ⁊ hic rogam⁹ ꝑferri filiū q̄ sēꝑ est apō eū pro nobis: vt votū et deuotio nr̄a ꝑ filiū veniat ad patrē: ⁊ virtute tāti sacrificij vota nr̄a ꝑferāt̄ an̄ cōspeciū dei: quasi filius ad patrē nō ascēdat: si deuotio nr̄a illuc nō ꝑueniat. Tali rōe rogamus vt sicut xp̄s ante discip̄los a terra trāslatus ē ī celū. ⁊ fact⁹ ē inuisibilis a cōspectu eoꝝ ipis postea missurus sp̄us scti donū: ita hec hostia ab altari terreno suꝑ qō īmolatur: ad altare sublime an̄ cōspectū dei transferatur: vt inde oī bn̄dictōe celesti et gr̄a īpleamur. ⁊ que visibiliter tractāt̄ in terra. inuisibiliter opet̄ur ī celo. Hic oblata. ibi accepta nō mutatiōe loci: vel tēporis accessu. vt ceptus ab hoc loco translatōis motus: ad aliū postea ꝑficiat̄ locū. sed sub eodē loco qui panis erat fit xp̄i caro. nō transfert̄ loco. vt de pane fiat caro. transfertur tamē ab altari ad celū. quia trāsfertur de pane ad

deū. sed qꝛ deus est vbiqꝫ. nō fit loci mutatione vt
cōiū[illegible]atur deo de pane facta caro. transfert intus
ad deū īuisibiliter. nec mouetur exterius ab altari
visibiliter oblata in altari deuotiōe hoīm accepta
in celo ꝓpiciatōe dei. Tunc enim a deo quasi acce
ptatur: qñ deus nobis propiciatur. ⁊ celestis bene
dictio nobis ab eo mittitur. sed xp̄us non eguit an
gelorū auxilio quando sua virtute ascendit in celū
Quid ergo oramus hanc hostiā pferri per manus
angeli añ conspectū dei cū angeloꝝ officia nō sint
necessaria huic perlationi. Sed hoc qđ dictū ē qꝛ ī
perlatione corporis ⁊ sāguinis xp̄i rogamus vota
nr̄a perferri. Sūt enim angeli nobis deputati qui
offerāt deo quotidie vota nostra. Vñ scriptum est
Qm̄ angeli eoꝝ semper vidēt faciem patris. Ora
mus itaqꝫ sub occasione xp̄i perferri vota nr̄a per
manus āgeli: vt vota bona pferāt boni āgeli sub p̄
textu tanti sacrificij (Supplices te rogamus oēs
deꝰ) Supplicamꝰ tibi: īcuruamur añ te. obnixius
depreca[illegible]ur. oñde oīpotentiam. extendē manum
tuā validā. vt que ꝓpitio ac sereno vultu respicis
eciā ad īuisibilia ⁊ sublimia tua perferātur. et con
spectui tue maiestatis admittas. Hic necessitas in
curuatōis. Hic opus supplicatōis. Hic incūbit cō
sūmatio [illegible]ocius nostri laboris. vt hec hostia pferat
in sub[illegible]ime altare tuū ī cōspectu diuine maiestatis
tue. Quid est hoc: quid est pferri hostiā in sublime

altare tuū: nisi ouē humeris pastoris imponi? Et quid ē ouis imposita humeris: nisi homo assūptus a vbo: ꝛ quid est sublimi⁹ verbo dei: quotidie assumit fidelis sibi verbū dei participatiōe hui⁹ sacrificij: verbū igiť dei sublime altare est, ad quod oramus hostiā perferri ī cōspectu dei, et per eam nos introduci. Cōspectus dei est verbū patris ī quo cōspicit oē quod facit Nam omne quod agit pater in verbo eius est, nā qđ factum est in ipso vita erat, et in principio deus creauit celū et terram, i. ī verbo ꝛ verbo dñi celi firmati sunt. Et omnia in sapiētia fecisti. Quid rectius est conspectus dei ꝙ sapiētia sua: in qua cōspicit oē quod agit. Hostiam ergo pferri ī sublime altare ī cōspectu dei q̇d ē: nisi oblationem nr̄am cōiungi verbo: vniri deo: fieri deum et per eam nos a deo assumi. ꝛ vota nr̄a acceptari (Ut quotquot ex hac altaris ꝑticipatōe sacrosanctū filij tui corpus ꝛ sāguinē sūpserimus: oñi benedictōe celesti ꝛ gracia repleamur. Per eūdē dñz) Habet ecclia ī terra altare visibile, apđ deū ī celo hostia quā in altari deo offerimus. Deo cōiūgitur et vt sit deus. In hoc sacrificio cōiungūť terrena celestib⁹. creatura deo. Cū de hoc altari sumim⁹ creaturā accipimus de sublimi deū. Cum hic corpus et sāguinem xp̄i sumimus: de celo deū accipimus. in quo oī benedictione celesti, ꝛ gracia replemur. Sumimus hic visibiliter corpus et sāguinem xp̄i

sumimus īuisib́ıliter de celo quo plata sūt benedi
ctionē ꝛ grām dei. Sumimus inq̄ bn̄dictionem et
graciam. Siquidem digne sumimus xp̄i corpus ꝛ
sāguinē. Nam qui īdigne sumit: ore quidem sumit
et dēte terit corporaliter. ſꝫ nichil proficit spiritua
liter. immo qui corpus et sanguinem dn̄i accipit in
digne: iudiciū sibi manducat et bibit. Ideoq̄ roga
mus vt quotquot ex hac altaris pati. scꝫ corpus ꝛ
sanguinem sumpsimus. inde quo plata sūt oīmi be
nedictione ꝛ gr̄a repleamur. Hac tercia peryodo
quā in cōfectione corporis ꝛ sanguinis xp̄i sudaui
hucusq̄ finita. sumit exordiū hinc quarta. q̄ confe
cto corpore ꝛ sanguine xp̄i: redit ad rogandum ꝓ
viuis et mortuis: fidentior exaudiri patrocinio sa
crificij (Memēto dn̄e famulorū famularūq̄ tuaꝝ
qui nos p̄cesserūt cū signo fidei et dormiūt ī sōno
pacis) Hic solet fieri mēoria amicorūꝫ ꝛ familiari
um defunctorum (Ipsis et oībus dn̄e in xp̄o quies
cētibus locū refrigerij. lucis ꝛ pacis vt indulgeas
deprecamur. Per eundem xp̄m dn̄m nr̄m amen)
Ipsis quorū memoriam egimus: ꝛ postea reliquis
oībus īdulge. scꝫ qui officium huius sacrificij cele
bramus presentes. vel scd̄m solitarios qui in cor=
pore eccl̄ie per totū orbē terrarū fideliter tibi ser=
uimꝰ (Nobis quoq̄ pctōribꝫ famulis tuis de mul=
titudine miserationū tuarū sperantibus partē ali
quam ꝛ societatē donare digneris cū sanctis tuis

aplis/ꝛ martyribus. cum Johanne/stephano/ma
thia/barnaba/ignatio/alexandro/marcellino/pe=
tro/ Felicitate/perpetua/agatha/lucia/agnete/ce
cilia/anastasia. ꝛ cũ oĩbꝫ sctis tuis ĩtra quorũ nos
cõsorciũ nõ estimator meriti. sed venie quesumus
largitor admitte. Per xp̃m dñm nostrum. amen)
Totũ hũc textũ nescio facere verbis alijs planio
rẽ(Per quẽ hec oĩa domine semper bona creas)
Per quẽ dictũ est relatiue.ad hoc qđ dixerat Per
xp̃m dominum nostrum. Sed mirũ est q̄ dixit plu
raliter hec om̃ia bona. cum corpus et sanguis xp̃i
non sint nisi vnum.sed in vno xp̃i corpore sunt mul
te forme vt vna sit substãcia ꝛ figure mlte Quot ei
apponũtur panes: tot manent figure substãciarũ
pluralitate cõuersa in vnũ corpus xp̃i: vt visibili=
ter appareat pluralitas vbi est ĩuisibiliter substan
cie vnitas. ꝛ vnũ indiuiduũ in substancia vbi multi
plex ẽ in figura. Apponũtꝛ panes figura plurales.
et substãcia fit corpꝰ xp̃i .manet pluralitas figura
rũ.cessat substãciarum pluralitas. Est vnum indi=
uiduũ: apparẽt plura. Proĩde modo sicut ẽ modo
sicut apparet de corpore xp̃i loquimur. sepe dicitꝰ
in distributione dñici corporis. hostias multas ex
pendimus.vel in pluribus hostijs multos vno xp̃i
corpore reficimꝰ: ĩ vno versiculo mõstrantes ꝛ eo
rũ que apparent pluralitatẽ.ꝛ ipsius substãcie in=
uisibilis vnitatem. Cũ hostias plures et vnũ dici=

mus corpus. sꝫ et ĩ hoc loco dicimus hec oĩa bona oẽs scꝫ hostias quas in toto orbe immolat ecclesia que q̃ãẽ sĩ sensibiles intueris qualitates ĩfinite sũt nũero. Si substãcia sãguis ẽ vnus: ⁊ vna caro que sẽp a deo creatur. quia que semel verbi sui corpus creauit de v̾gine: quotidie de pane creat eiꝰ carnẽ et de vino sãguinẽ (Sanctificas) Sanctificat quotidie orõe sacerdotis et cooperatione spũs sancti. (Uiuificas) Quotidie viuificat corpori ĩaĩato priꝰ dans vitam. Uñ et prius dicebatur rõnabilis hec hostia (Benedicis) Quotidie benedicit scõm q̈ superius precabamur: eam ĩ oĩbus fieri benedictã ⁊ quattuor subiũgimus spẽs bñdictiõis (Et prestas nobis) Quotidie p̄stat nobis corpꝰ filij sui. q̈ꝛ qḋ ẽ apḋ patrẽ ĩ sublimi: quotidie p̄stat nobis ĩ altari. ⁊ qḋ apḋ eũ donũ ẽ ĩ celo: apḋ hoĩes datũ ẽ in terra. dat̃ hoĩbꝫ ĩ figura panis: qḋ ĩ celo ⁊ ĩ terra ɔ̃sistit ĩ v̾a sb̃a carnis (p̱ ipsũ. ⁊ cũ ipo. ⁊ ĩ ipo ẽ tibi deo pr̃i oĩpotẽti oĩs honor ⁊ gl̃a ĩ vnitate sp̃s scĩ deꝰ p̱ oĩa) Per quẽ pater de pane carnẽ creat: sc̃ificat: viuificat: bñdicit ⁊ p̄stat. Per eũḋ ipsũ filiũ ẽ deo pr̃i cũ spũ sctõ oĩs honor ⁊ gl̃a. Est honor ⁊ gl̃ia pr̃i p̱ filiũ sicut scriptũ ẽ Pr̃ manifestaui nomẽ tuũ hoĩbus quos dedisti michi. ⁊ pr̃ clarifica filiũ tuũ: vt filius tuus clarificet te. hꝫ eciam gloriã et honorẽ pater cũ filio cũ quo indiuisã hꝫ potenciã ⁊ diuinitatem Nã cũ quo habet omnia: cum ipo habet ⁊ honorẽ

et gloriã.habet etiã in ipso honorẽ ⁊ gloriã pater ĩ quo est.Nã scriptũ est. Pater ĩ me est.⁊ ego in prẽ qꝛ pater in me. Ideo quicquid habet pater:habꝫ ĩ filio.Nõ eñ habere potest nisi ĩ ipo in quo ẽ (Oremus ꝑceptis salutaribꝰ moniti) Cohortatur orare subdens causã. qꝛ sumus ĩde precepto salutari admoniti.Lege euãgeliũ et inuenies ꝑceptũ cur hãc solã orõem ꝑcedit adhortatio. cũ plures ĩ hoc canone faciamus.et ad nullã hortati sumꝰ.qꝛ ille sũt inferiores et huãna rõe cõposite.hec perfecta hec a solo dño formata.vñ seqtur(Et diuina ĩstitutõe formati) Sicut euãgeliũ narrat dñm rogabãt aplĩ doce nos orare.⁊ dñs ĩformauit eos huius orõis ĩstitutiõe(Audemꝰ dicere) Audacia videret̃ ⁊ presũptio hoĩes diuĩa.⁊ ĩfirmos ꝑfecto ꝑponere nisi essemꝰ forãti diuina institutõe. Audemꝰ ergo obediẽcia nõ audacia.Audẽtes obediẽcia laudãdi sũt audẽtes audatia rei sũt.Ausꝰ obediẽtie bonꝰ:ausꝰ supbie malus. ⁊ sicut orãdi cã subiũcta est.quia ꝑceptũ est. ideo audẽdi cã precessit:qꝛ inde sumus a deo formati.dicẽtes Oremus.qꝛ inde sumus ꝑceptis salutaribus moniti: et audemꝰ dicere.qꝛ ĩde sumus diuina ĩstitutõe formati Nã inde oramꝰ.quia inde ꝑceptũ accipimus.et ideo audemꝰ.quia nos pauidos ad hoc deꝰ animauit. dedit ꝑceptũ orãdi ad salutẽ.dedit fiduciam audẽdi propter timorem (Pater noster qui es in celis) Dnicã orõem nõ ex

pono: qz mltos prēs exposuisse reperio. nec oportet hic ponere: qd multis ī locis promptū est inuenire (Amen. libera nos quesumus dñe ab oībz malis: pteritis pñtibz et futuris. ꝛ intercedēte btā et gloriosa semꝑ virgine maria. ꝛ beatis aplis tuis petro et paulo atqz andrea cū oībz sanctis. da ꝓpicius pacē in dieb⁹ nostris. vt opere mīe tue adiuti et a peccato simus liberi. ꝛ ab oī perturbatiōe securi. Per dominum nrm iesum xpm filium tuum qui tecū viuit ꝛ regnat in vnitate spūs sancti deus per oīa scla sclorꝫ amen. Pax dñi sit sēꝑ vobiscuꝫ. Et cum spū tuo. Agnus dei qui tollis pctā mundi miserere nobis) Facta confirmatione dñice orōis dicēdo amen. tocius text⁹ qui seqtur ꝓ venia peccatorū orat et ꝓ pace. sumpto pncipio suo de fine dominice orōnis que orat contra peccata: dicēdo. Sed libera nos a malo Inde sequēs text⁹ īcipit ꝓ pctis: dicēdo (Libera nos quesumus dñe ab oībz malis) Inde seqtur ꝓ pace (Da propicius pacē in diebus nrīs) Inde ꝓ peccatis nrīs (Ut a peccato simus liberi) Inde ꝓ pace (et ab oī perturbatiōe securi) Iterū sequitur pro pace (Pax dñi sit sēper vobiscū) Uñ pro peccatis bis iteratur Agnus dei qui tollis pctā mūdi miserere nobis. Inde ꝓ pace (Dona nobis pacē) Et sic finis ꝛ cōsūmatio sacrificij fit de pace: vt maneamus in pace. Uñ ꝛ in consūmatione sacrificij osculū pacis sumimus. quo ꝛ

nostrū in sacrificio assēsū participatiōe offerimus et ꝙ debeamus in pace manere significamus.

Sacri canonis misse expositio a magistro Odone Cameracensi episcopo edita finit feliciter. Utilis admodū viris acclesiasticis. Impressaqꝫ Parisius In campo gaillardi Per Guidonem Mercatoris Anno dñi. Millesimo quadringentesimo nonagesimoquarto. Die vero ij. mensis Julij

Fides
Fieit

